

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Göteborg den 4 juli 1964.

Nr 213.

Min rara lillasyster!

I dag har vi sommar igen. Det drabbar inte så ofta eller så länge i taget under dessa sommarmånader. Det har också hänt i dag att Olle kommit och hämtat Ebba och Ludde och skjutsat dom till landet. Samtidigt hämtar han den där gamla vagnen i form av en skrinna, som du kanske minns att vi hade på Björkö och forslade ungar och badgrejor i ner till vattnet. Kommer du ihåg? Roy kom ihåg den där pjäsen. Fram på middagen kommer Olle hit och hämtar ett litet bord, som jag inte har bruk för, om han nu får plats med allt i sin lilla bil. Så följer jag med honom halvvägs, dvs. till Hindås och hälsar på Fina, vår gamla vän. Jag har nämligen några höcker, som hon ska få om hennes ögon ännu håller och hon orkar läsa, vilket alltid varit hennes lust. Jaså, detta har jag skrivit om förut. Den 26/6, men då liksom i förskott. Det blev inget av den gången. Både Aina och Anne-Marie fick maginfluensa, så Olle måste stanna hemma och bli sjuksköterska. Sedan har det viss gått över dom andra också. Så nu måste dom väl vara friska tills farmor och farfar kommer hem.

Nu måste jag bryta här och fråga hur det är med Dodo. Vad jag tycker att det är tråkigt att hon är sjuk. Mätte hon snart komma sej igen! Vet du vad dom egentligen har gjort med henne. Det handlade ju om njurarna? Jag tycker att det är så underligt att hon, då vi sist hörde något, ännu hade svåra smärtor. För ett tag sedan hade jag ett vykort från Jerusalem undertecknat Elsa och Anne???? Kombinationen av dessa namn förbryllade mej. Men när jag läst igenom det ett par gånger, så kände jag ju igen Elsa Byströms stil. Och jag visste ju att hennes syster heter Anna. Det tyckte jag var roligt att Elsa kommit ut ett tag. Nu är väl alla hennes barn gifte, tror jag, så hon har ju tid och en peng har hon väl också antar jag. Dom reste med Ansgar, som resebyrås heter. Så jag inte glömmer det ska jag väl säga att Ebba blir bättre nästan dag för dag. Hon drar sej inte alls för ett fara till landet och gå den ganska långa vägen och bära bördor. Dom får ju ha med sej vad dom ska äta, då dom är där. Nu stannar dom nog säkert till måndag åtminstone. Det var väl i onsdags som vi alla tre var i stan några ärenden och gick i flera affärer. Och det gick bra. Så följde dom med mej hem och vi drack kaffe här. Så var det väl lagom för den dagen. Jag köpte mej för en tid sedan en stor fin hatt, som kostade 50:- kr. Men den är ju ingen lämplig "stormhatt" var för vi tittade efter en mindre. Jag fick en riktigt snygg skopa för kr. 9:75 hos Lundqvistens. Priset så väl som hatten passade mej utmärkt.

Ebba och Ludde har fått del av våra bekymmer. Och vi tre har bälodat ett litet bärarlag, som ständigt tänker på er alla 4. Vidare kommer ingenting mer än den du lovat mej att i förtroende säga det till, om jag får något tillfälle. Nu har Åkessons semester. Först skulle dom vara på Stenungsön några dar. Sedan reser reser dom till Jämtland - Östersund är ju Åkes hemstad - Och en vecka på slutet - tror jag det var - ska dom vara på Mjösjö. Och där ska Åke visst sköta om de dagliga andakterna. Jag har väl förut skrivit om att dom ville ha välkomstmöte den 2/8 för Lisa och David. Det skulle ju alltså bli en dubbel anledning. Men dom reser ju strax efter min födelsedag till Älvdalen. Och det vore ju löjligt att återvända hit till födelsedagan. Folket är ju på landet och några skulle kanske kunna sej tvungna att vara med och uppvakta på söndagens förm., det enda mäte som skulle hållas. Nu ska dom kallas hit senare i höst.

När jag senast skrev - det var på Prinsessan Margarethas bröllopsdag i tisdags så tycks jag inte ha nämnt därom. Men det var väl det att jag hade storstädning hela förm. och såg brölloppet först på kvällen, sen jag skrivit till dej. Det var en förtjusande tillställning. Brudparet verkade så naturliga och rara Fastän dom här brudgummarna som tar hand om våra rara prinsessor, dom förefaller ha det lite besvärligt med sina nerver. Dom ser lyckligast ut när brölloppet är över. Hoppas allt blir bra för dom. Nu har Sibylla bara en kvar att ha giftasbekymmer för. Får ni aldrig se en sån här svensk film i TV. Vi ser

ju väldigt mycke japansk film. Desirees bröllop var ju på slottet. Och det måste väl bli lite högtidligare. Margaretha gifte sej på Solliden, Öland. Dom vigdes i Gärdslösa 800 år gamla kyrka, med plats för endast 180 människor. Lunchen aväts i ett stort tält med - pappersservietter, sades det. Det var roligt att se dessa trevliga bröllop. Jag tror att det var vid lunchen på Solliden som kungen tog upp "Ja, må dom leva" Det är också underbart så länge vi får äga vår gamle kung ibland oss. Och hans drottning likaså. Jag har väl sagt flera gånger förr att jag ämnar mej till Sjövik på Kvinnoförbundets gemenskapsdagar den 31/7 - 5/8. Det ska bli roligt, tycker jag. Och det tycker väl du också?

Nu tänkte jag att du skulle få dessa rader innan ni far till Nojiri. Därför sätter jag punkt här och tar det med mej, då Olle om en stund kommer och hämtar mej. Dessförinnan ska jag äta sill och potatis med gräddfil och gräslök och ovanpå detta äta jordgubbar. Jag äter sällan efterrätt annars. Men då jordgubbarna går till frossar jag. Mängder av hälsningar till er alla! *Olle*